

Spalovač mrtvol: Fetiš jako popření života a adorace smrti

Souhrn

Předmětem zájmu sémiotické analýzy literárního díla *Spalovač mrtvol* českého spisovatele Ladislava Fukse jsou především motivy fetišismu a kultu smrti. Tento rámeček je řešen ve vztahu ke specifickému „novému“ jazyku masochismu a v souvislosti s afatickou poruchou jazyka vztaženou k metonymií. Promluvy ústřední postavy Karla Kopfrkingla se prolínají do jeho způsobu myšlení a následného jednání, kdy prostřednictvím svého jazyka zdvojuje fikční svět a zastírá jej fetišizovanými opisy adorujícími smrt. Masochismus se v tomto případě nemanifestuje v sexualitě (jako je tomu u Masocha), ale na etnicko-společenské rovině související s krizí osobního mýtu a následnou proměnou Kopfrkingla a vztaženého prostředí fikčního světa. Tyto aspekty se stávají puzeňím k vraždění v kontextu etnické příslušnosti, jež se proměnila v překážku a vypořádání se s ní si nárokuje nastolením nového řádu.

Klíčová slova

Ladislav Fuks, Spalovač mrtvol, afázie, metafora, metonymie, fetišismus, fikční světy, identita, masochismus, sadismus